

morsomme Hus — og saa sidder din Stakkel her midt i Hurlumhejen ligesom vi andre og styrter Byen rundt efter en Vaskerkone!“

„Det drømte jeg heller ikke selv om for bare tre Maanedes siden, kan du tro! Det gør mig næsten mest ondt for Børnene. Foreløbig er de jo henrykte for alt det nye, de ser. De sidder hele Dagen ved Vinduet og kigger efter Sporvognene. Min Mand vil det naturligvis heller ikke blive let for. Han har endnu kun haft en halv Snes Patienter. Og den Smule, han kan tjene ved at skrive i Tidsskrifter, forslaar jo ikke meget. Men det kommer vel.“

„Og du selv, Meta? Hvordan gaar det dig? Det taler du slet ikke noget om.“

„Aa, med mig er det en anden Sag! Jeg har mit Hus at passe. Jeg ønsker nu bare, at vi maa faa Lov til at blive her. Men dersom Povl ingen Praksis faar, bliver vi jo nødt til at rejse endnu længere bort. Saa maa vi udvandre.“

„Kære — det tænker I da ikke paa?“

„Ja, hvad skal vi gøre? Povl har nogen Familje i Avstralien. Han mener, at det maaske kan hjælpe ham til at komme i Vej derovre. Vi har ogsaa hørt, at der skal være Mangel paa ordenlige Læger. Og en samvittighedsfuld og dygtig Læge, det er min Mand. Det er skam meligt at sige andet om ham!“

Jytte var paany et Øjeblik bleven borte i sine egne Tanker.

„Avstralien! Aa ja hvorfor i Grunden ikke? Ny-